

Martin Leidenfrost: Lockdownáci, viete, že sú tu dve Európy? Lockdownová únia a uvoľnený východ?

- CZ24 News | 30. ledna 2021

EURÓPA: : V týchto dňoch som si niečo všimol. Nikto o tom nepíše, lebo málokto robí v týchto časoch výlet po trase Slovinsko, Chorvátsko, Srbsko, Kosovo, Severné Macedónsko a Bulharsko, nemá si to teda kto všimnúť. Ja som práve touto trasou prešiel. Som cestovateľ a tak nemôžem ani na vrchole tohto moru sedieť na zadku.

Všimol som si, že Európa je zase rozdelená na dve časti. Tentokrát nie na juh a sever ako v gréckej kríze, nie na východ a západ ako v utečeneckej kríze, kľúčovým deliacim faktorom je teraz členstvo v Európskej únii. Bolo to vidieť na celej trati: Slovinci, Chorváti a Bulhari trčia v tvrdom lockdowne, kým Srbsko, Kosovo a Severné Macedónsko nič také nemajú. Verte mi alebo nie, v najstriktnejšej (červenej) kosovskej zóne vysedáva mládež do deviatej v krčmách. Videl som to na vlastné oči. A verte, v tých plných prefajčených krčmách som tam jediný kazisvet s FFP-dvojkou.

Tam, za východnými hranicami EÚ, je odrazu iný, slobodnejší svet.

My tu žijeme v lockdownovej únii a pripadá nám to prirodzené. Čísla v rámci EÚ sú veľmi rôzne, v niektorých krajinách ako Británia a Portugalsko to skočilo hore, v niektorých to padá, v iných to stagnuje. Všetci spolu však fungujeme podľa logiky, že uvoľňovanie si v žiadnom prípade nemôžeme dovoliť, lebo mutácie. Posledné krajiny, ktoré nechali svoje hranice otvorené pre občanov členských krajín EÚ, teraz tiež zatvárajú, napríklad Francúzsko si vyžaduje od nedele PCR-test od všetkých.

Zo samotného Bruselu počujeme neslýchané veci. Komisia práve navrhla „tmavočervené“ zóny, z ktorých sa človek už nemá ako dostať von. Pre zvyšok Únie chce Brusel plošnú povinnosť PCR-testov

pre každého cestujúceho. V celej svojej histórii fungovala EÚ ako agentúra pre slobodné cestovanie, teraz sú komisári na čele hnutia za zatvorenie hraníc.

Výnimky nestoja za reč. O Švédsku sa dnes nebavíme, Švédi sú z iného vesmíru. Fínsko si doteraz vystačilo s miernejšími opatreniami a môže si to dovoliť, lebo je ostrovne ďaleko od diania a zatvorilo svoje hranice postupne už od júla. Španielsko uzavrie skôr celé regióny a obce, Taliansko sa hrá s regionálnymi, pritom však dosť tvrdými lockdownami, v rámci čoho každý raz alebo viackrát príde na rad. Aj Rumunsko má podľa incidencií prísne regionálne opatrenia.

A všetci ostatní v tom trčíme plus-mínus celú zimu. Taký Marseillčan už od konca septembra nevidel svoju kaviareň zvnútra, o návrate ani nemôže snívať. Tu u mňa v Rakúsku máme za sebou tri mesiace mäkkých a tvrdých lockdownov, vy na Slovensku trošku viac, ako kompenzáciu vám dali tie letné novembrové terasy. Koniec lockdownovania v lockdownovej únii je v nedohľadne.

Slovák, ktorý by si chcel nájsť miestečko v EÚ bez lockdownu, môže šoférovať celý deň na sever alebo na severozápad alebo na juhozápad, je to úplne jedno, dostane akurát v autonómnej talianskej provincii Trentino pred šiestou kávu alebo pizzu. Inak nič.

Tomu istému Slovákovi stačí prejsť zopár hodín po maďarskej diaľnici a pretrie si oči: „Tretie krajiny“, ktoré sa na jar premenili na milosrdný karanténový žalár, si doprajú v túto zimu neporovnateľne viac slobody ako my. A trend je už niekoľko týždňov úplne opačný – kým sa EÚ čoraz viac uzavrie, uvoľňuje za európsky východ čoraz rýchlejšie.

V danej chvíli neexistuje mimo EÚ ani jeden východoeurópsky štát, v ktorom by platil iba nejaký taký mäkkší lockdown. Najprísnejší režim má ešte Severné Macedónsko, tam musí gastronómia o 18. hodine zatvárať. V Srbsku je záverečná o 20. hodine, v Albánsku, Bosne a na Ukrajine sa môžu najesť do 22.00, len bez živej hudby. V Moldavsku, donedávna hermeticky uzavretom štáte, stihnú po návšteve národného divadla ešte aj večeru v reštike.

Iste, niektoré z týchto krajín zaviedli na jeseň alebo na Vianoce kratučké mäkké lockdowníky, Ukrajina v novembri napríklad experimentovala s víkendovými lockdownami, Srbsko na vrchole tretej vlny značne skrátilo záverečnú. Ale teraz akoby nič.

A teraz prichádza tá otázka: Prečo? Prečo sa Európa rozpadla na lockdownovú úniu a veselý východ? Obišla korona východ? To práve nie, aj podľa oficiálnych čísel sú napríklad Bosna a Severné Macedónsko v celosvetovo prvej desiatke obetí na obyvateľa. Aj mutácie tam už zavítali. V oboch blokoch nájdeme veľmi rôzne krajiny s veľmi rozličnými vládami a s veľmi rozdielnym príbehom rôznych vln pandémie.

Musí byť za tým niečo iné. Pátram po vysvetlení a je to ťažké. Možno povieť, že sa mi neoplatí lámať hlavu, my v EÚ sme lietadlo a títo tam hotentoti, preto sme my v EÚ a títo žobráci na východe nie. Ja však týmito európskymi východniarmi tak nepohrdam. Na to je koronapolitika členských krajín EÚ príliš neúspešná.

Napadá mi len jeden možný dôvod tohto „nelockdownovania“ na východe: Im jednoducho došli prachy, kým nám tie lockdowny preplatí (na dlh) EÚ.

Inak tápem v temnote. Mám s tým vírusom veľmi zlé skúsenosti, on je okrem iného aj zabijakom rýchlokvasených pandemických prorokov, dávam si preto pozor. Ten mor je plný zvrátov, možno moja analýza už o dva týždne nebude sedieť. Nechcem špekulovať, či je hodnota života na východe nižšia alebo či nelockdowny majú niečo s tamojším rozšíreným koronaskepticizmom. Veď v princípe tamojší vládni politici hovoria to isté, čo u nás na vyspelom západe, chráňte sa a nechajte sa očkovať.

Ešte som si všimol jednu vec: chýbajúce dáta. Balkánske krajiny, Ukrajina a Moldavsko testujú málo alebo mizerne málo, v Republike srbskej napríklad prestali testovať ľudí, ktorí majú len jeden symptóm. Rusko a Bielorusko boli na jar svetovými rekordérmi v testovaní, medzitým tiež značne poľavili. Nezachytil som tam žiadne veľké protilátkové štúdie ani plošné testovania.

Tieto krajiny vlastne nevedia, ako na tom sú. Stretol som tam veľa ľudí, napríklad na ukrajinskom Podkarpatsku, ktorí sú presvedčení, že ich dedina je dávno premorená. Spoznal som tam ľudí, čo veria, že prekonali covid a nenechali sa nikdy testovať. Považujem za celkom možné, že v niektorých kútoch Balkánu už dosiahli takú premorenosť, že pandémie prirodzene stráca dych. Nevieme to.

O zajtrajšku neviem nič, ale na cestách po tej druhej Európe som nadobudol aj nasledujúci dojem: Východní Európania bojujú s vírusom tým, že ho začali ignorovať. Ťažko veriť, že s tou taktikou slávia úspech. Len by som im ho doprial.

Zdroj: <https://www.postoj.sk/>